

PLENIPOTENT (15) *sb m*

ple- (13), plę- (2); -ent (14), -ęnt (1).

Teksty nie oznaczają é oraz ó; pierwsze e oraz o prawdopodobnie jasne (tak w plenipotencyja).

sg N plenipotent (7). ◇ G plenipotenta (2). ◇ D plenipotentowi (1). ◇ A plenipotenta (1). ◇ I plenipotent(e)m (3); -ęm (1), -(e)m (2). ◇ pl I plenipotenty (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

praw. Pełnomocnik, osoba upoważniona do działania w czyimś imieniu; procurator omnium rerum eius qui abest, alieni iuris vicarius Cn [plenipotens Łac śr] (15) : PRzyfýęę Plenipotentowi od Páná fwego ípráwuiaćemu przyfádzoną/ pan á nie Plenipotent iá oddać powinien. GroicPorz aa.

plenipotent od kogo (3): Przyfýyetl przet prawo náfzye sla(chetny) Tempfky Crístoph: Iako Plenypoten [!] ot Pana Gofztomfkyego babky aby dal zapyfz ZapKóścier 1585/57v, 1581/25v, 1585/57v.

plenipotent czyj [w tym: G sb i pron (6), pron poss (1)] (7): którą pyęniádzę wyfzy manowane 50 grziwię y 5 pothnyofzl vczcziwy bartosz y Zbratęm ízwoym albo plenypotętem jego ZapKóścier 1587/73, 1580/9 [2 r.], 1582/26v, 1585/57v, 1587/13 [2 r.].

W przeciwstawieniach: »pryncypał (2), pan ... plenipotent« (3): Przyfýęę Principał oddawa nie Plenipo(tent) GroicPorz oo2, t2, aa.

a. *O Apostołach [czyj] (1) :*

Szereg: »namiastek i plenipotent« (1): [Chrystus Apostoły] w poruczoným vrzędzie rowne fobie czyni/ y ítánowi ie namiáfłtkámi y plenipotenty fwemi. WujNT 387.

Synonimy: namiastek, prokurator; a. namiastek, następca, następnik.

LW